

betragter jeg som et Fremskridt, at Statens Lovgivning her kommer ind paa et socialt Omraade; selv om den ikke gaar saa vidt, som jeg kunde ønske, betragter jeg det som et første Skridt, som jeg haaber senere vil føre os videre, saa at vi faa de uheldige Sider forandrede, som nu klæbe ved dette Lovforslag. — Dernæst skal jeg ogsaa tillade mig at fremhæve, at siden dette Lovforslag forelaa her til første Behandling, er det undergaaet visse Forandringer, som gøre, at jeg bedre kan give det min Stemme nu, end jeg ellers vilde kunne have gjort. Jeg har fremdraget en Del Krav, som jeg vilde stille til Loven, og naturligvis ere disse Krav ikke blevne fyldestgjorte i den Udstrækning, jeg kunde ønske, men der er dog sket Forandringer, som gaa i den Retning, jeg paapegede allerede ved første Behandling. Jeg skal saaledes tillade mig at pege paa denne Bestemmelse i § 1 om, at naar det blot kunde paavises, at grov Uagtsomhed havde bidraget til Ulykkestilfældet, skulde vedkommende ingenting have; den er bleven mildnet og forandret derhen, at i alt Fald skal den grove Uagtsomhed være Aarsag til Ulykkestilfældet, hvis vedkommende ikke skal have nogen Understøttelse. Her er altsaa sket en Forbedring i Retning af det, jeg kunde ønske; ihvorvel den ikke er saa vidtgaaende, som jeg kunde ønske, erkender jeg dog, at det er en Forbedring. — Endvidere skal jeg nævne, at alle Arbejdere i de Virksomheder, som Lovforslaget omhandler nu, komme ind under Loven, hvad de ikke gjorde tidligere, idet der var sat en Grænse af 1,800 Kr. saavel for Arbejdere som Arbejdsledere. Nu er der sat en betydeligt højere Grænse, nemlig 2,400 Kr., og denne Grænse gælder nu kun for Arbejdsledere. Det er ligeledes en Forbedring af Loven i Retning af det, jeg har ønsket, og altsaa en Grund mere for mig til at give Lovforslaget min Stemme. — Endelig skal jeg nævne den Forandring, der er sket ved 2den Behandling, og som ogsaa falder sammen med, hvad jeg tillod mig at bemærke ved 1ste Behandling, nemlig det, at det er blevet klargjort i Loven, at alt Udgravningsarbejde nu falder ind under Loven, saa at et Ulykkestilfælde, der forefalder ved et hvilket som helst Ud-

gravningsarbejde, nu bliver Genstand for Erstatning. Det var ikke klart tidligere, men nu er det klargjort, og der er altsaa ogsaa her sket en Forandring, som jeg hilser med Tilfredshed, og som bevirker, at jeg bedre kan give Lovforslaget min Stemme, end jeg havde kunnet, hvis det var forblevet uforandret. — Endelig skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg tror, at naar denne Lov føres ud i Livet, vil det vise sig nødvendigt, at Staten kommer videre ind paa denne Bane, som den her er inde paa, og det hilser jeg med Glæde, thi saa have vi Udsigt til at faa de uheldige Forhold, der klæbe ved Loven i dens nuværende ufuldstændige Skikkelse, forandrede. Det, tror jeg, vil ske ved Forholdenes egen Udvikling, den vil føre til, at vi efterhaanden komme videre og videre ind paa denne Bane. I Betragtning deraf vil jeg tilraade det høje Ting at stemme for Lovforslaget.

Bjerre: Jeg indrømmer, at der er noget odiøst i, at Haandværk og Industri skulle forsikre deres Arbejdere, medens de andre Arbejdsgivere slippe fri, og jeg finder, at der er noget absolut uretfærdigt i, at de først skulle betale for Ulykkestilfældene i deres Erhverv og dernæst være med til som almindelige Statsborgere at betale for Ulykkestilfældene i andre Erhverv i alle de Tilfælde, hvor de vedkommende forulykkede ikke selv kunne betale, og det er jo, som bekendt, mange Tilfælde. Jeg har derfor ogsaa været stemt for, at man skulde gaa saa lempelig som muligt til Værks for at faa Industri og Haandværk til at gaa ind paa disse særlige Bestemmelser for deres Fag. Jeg har gentagne Gange stemt for Udvalg og beklager, at Sagen ikke er gaaet i Udvalg, og jeg har ogsaa stemt for de fleste af de Ændringsforslag, som ere fremkomne fra de ærede Medlemmer for Randers (Stilling) og Kjøbenhavn (Fussing). Men naar de nu foreslaa, at man skal stemme mod Sagens videre Gang, kan jeg ikke være med dertil. Jeg ser nemlig ingen som helst Udvej til, at vi snart kunne faa en almindelig Arbejderforsikring, og jeg tør da ikke være med til at paatage mig det Ansvar, at man lukker Døren for den store og talrige Arbejderklasse, som der